भ॰

णःगः स्गा अधैतिसाम् राचसिवधंसनप्रसावे चिमूई: विशि रानाम राचसः रघुतनयमुपायया उपागतः स्गयुमिव सुन्न कमिव स्गान् यातीति स्गयुः स्गय्यादयश्चेत्यीणादिकसुप्रत्य यान्तः दचिणेक्षां दचिणे ईक्षं व्रणं यस्येति दचिणेक्षां सुन्नया गदत्यनिच् यथा स्गासुन्नक्षकव्रणितद्विणाङ्गः तमेव मरणा योपयाति दिश्वमिव दाइवतीं यथा दिश्वन्दावाग्नियुताक्षरा नि जीसे देशे स्ग उदन्यन् उदक्पानाभिसाव उपयाति उदक्षि कति सुपन्नात्मन दति काच् उदक्षोदन्भावः न्रश्चनायेत्यादि मा निपातितम् तदन्तास्य श्वृत्रत्ययः विष्मृदिव यथा विष धरः सर्प उग्मुखक्षीषणमुखन्यति राजं गक्षमुपयाति तद न्तिति राजादः स्थिभ्यष्टच्॥ ४४॥

> सगयुमित्यादि। त्रय रचे। वधानन्तरं विमूई स्वितिरानाम राचमें रघुतनयं रामं उपाययो उपागतः यथा दिचिषेमी या धेन त्रिषाद्वीणाद्वीस्मान्य सगयुं व्याधं याति तदत् सगं यातीति सगयुर्निपातनात् दिचिषेऽद्वे देमी व्याधघातत्रणं यस्य स दिचिषेमी दिचिणादीमीदन् व्याधत्रणितद्दिणाङ्के सगदित पर स्वं स्वमते देमीन् शब्दोऽप्यत्ति किम्बा दिचिषे देमी व्रणं यस्ति धर्मादिनत्यस्य योगविभागादन् जुन्धकयोगस्वभिधानात् वृषो ऽस्त्रियामीमीमस्रित्यमरः यथा वा उदकपानाभिलाषी स्गा मरी निजंबदेशे दाइवतीं दिशं उपयाति उदकं पातुमक्कती ति धनीदकाशनेति क्ये उनङ् शतः यथा वा विषमृत् मर्प उगमु स्वं भीषणवदनं पतिचराजं गदः उपयाति ॥ ४४॥